Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 957 van 13 september 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat A. BOURGEOIS**
Rue Raymond Museu 19
5002 NAMUR

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 7 september 2026 heeft ingediend om de schorsing en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*) en van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*) van 27 augustus 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gelet op boek 2, titel 3, hoofdstuk 2 van de RvV-wet.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE WILDE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat A. BOURGEOIS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Verzoekende partij dient op 19 april 2021 een verzoek in om internationale bescherming. Op 30 november 2022 besluit het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (hierna: het CGVS) dat dit verzoek als ongegrond afgewezen dient te worden. Tegen deze beslissing tekent verzoekende partij beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), doch ook dit beroep wordt op 27 november 2023 verworpen middels arrest nr. RvV 297.685.

1.2 Op 9 januari 2024 wordt ten aanzien van verzoekende partij besloten tot een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13*quinquies*).

1.3 Op 25 juli 2024 dient verzoekende partij opnieuw een verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek wordt op 19 september 2024 als niet-ontvankelijk afgewezen door het CGVS.

1.4 Op 1 juli 2026 wordt opnieuw besloten tot een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

1.5 Op 27 augustus 2026 wordt verzoekende partij staande gehouden en wordt er ten aanzien van haar besloten tot een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*).

Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.6 Op dezelfde dag wordt nog besloten tot een inreisverbod (bijlage 13*sexies*). Dit is de tweede bestreden beslissing. Hierna wordt verzoekende partij overgebracht naar het gesloten centrum te Vottem.

1.7 Op 8 september 2026 legt verzoekende partij een verzoekschrift neer ter griffie houdende een vordering tot schorsing en nietigverklaring.

2. Betreffende de urgente procedure

2.1 Verzoekende partij verblijft op heden in het gesloten centrum te Vottem alwaar zij wordt vastgehouden.

2.2 Artikel 2.31, §5, van de RvV-wet bepaalt dat de uitvoering van een verwijderingsbesluit automatisch wordt geschorst tijdens de termijn voor het indienen van het beroep en tijdens het onderzoek van het tijdig ingediende beroep. In de mate het verzoekschrift in de hoofding vermeldt dat het een vordering tot schorsing omvat, merkt de Raad op dat een dergelijke procedure niet is voorzien in de op heden geldende RvV-wet.

3. Voor wat de ontvankelijkheid betreft

3.1 Uit het administratief dossier blijkt dat er op 27 augustus 2026 besloten wordt tot het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*). Deze beslissing werd daadwerkelijk ter kennis gegeven aan verzoekende partij op 28 augustus 2026.

Uit hetzelfde administratief dossier blijkt dat onder meer op 1 juli 2026 aan verzoekende partij een bevel gegeven werd om het grondgebied te verlaten. Dit gebeurde meer bepaald middels een bijlage 13.

Artikel 2.15, §3 van de RvV-wet voorziet dat:

“§ 3. In afwijking van paragraaf 2, wordt het verzoekschrift ingediend binnen de vijf dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht:
1° indien het een beroep betreft tegen:
a) een beslissing tot terugdrijving, of een terugkeerbesluit dat gepaard gaat met een verwijderingsbesluit, of een verwijderingsbesluit, indien aan de betrokkene reeds eerder een terugkeerbesluit of een beslissing tot terugdrijving werd betekend;
(…)”

De parlementaire voorbereidingen geven op dit vlak aan dat hier mee bedoeld wordt:

“Ten slotte wordt, in afwijking van de tweede paragraaf, in de derde paragraaf voorzien in een verkorte beroepstermijn van vijf dagen voor bepaalde types van beslissingen.
Ook de wet van 15 december 1980, voorzag voor een beperkte groep reeds in een verkorte beroepstermijn van vijf dagen. Deze categorieën worden op identieke wijze overgenomen. De formulering wordt aangepast, omdat een verwijzing naar een vordering tot schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid niet meer kan, doch het is niet de bedoeling om hier inhoudelijk iets aan te wijzigen.
Punt 1°, a) bevat drie verschillende situaties:
— een tweede of volgende beslissing tot terugdrijving (situatie aan de grens);
— een tweede of volgende verwijderingsbesluit (er werd reeds eerder een poging tot gedwongen verwijdering van het grondgebied gedaan);
— een verwijderingsbesluit dat al dan niet gepaard gaat met een terugkeerbesluit, nadat eerder al een terugkeerbesluit werd genomen. Ook deze laatste situatie is een status quo, doch een verduidelijking van de huidige tekst. Het betreft de situatie waarbij er reeds eerder een terugkeerbesluit met het oog op vrijwillig vertrek werd genomen, en waarbij op een bepaald ogenblik wordt vastgesteld dat er geen uitvoering werd gegeven aan het terugkeerbesluit, waarop wordt overgegaan gedwongen uitvoering door het nemen van een verwijderingsbesluit al dan niet gepaard met een herhaald terugkeerbesluit.;”

(…) (Kamer • 3e Zitting VAN DE 56e Zittingsperiode 2025 2026, wetsontwerp 1399/001, p. 67-68).

Luidens de bewoordingen van de RvV-wet is een "*terugkeerbesluit*", elke beslissing, ongeacht de benaming of de rechtsgrond, waarin het verblijf illegaal wordt verklaard en een terugkeerverplichting wordt opgelegd of vastgesteld.

Luidens de bewoordingen van de RvV-wet is een "*verwijderingsbesluit*", elke beslissing, ongeacht de benaming of de rechtsgrond, die de fysieke verwijdering buiten het grondgebied tot doel heeft.

In het bevel om het grondgebied te verlaten van 1 juli 2026 wordt inderdaad vastgesteld dat verzoekende partij niet beschikt over een geldig verblijf en maant men haar aan het grondgebied te verlaten. Hier heeft zij manifest geen gevolg aan gegeven vermits zij enkele luttele weken later opnieuw het voorwerp uitmaakt van de op heden bestreden beslissing.

Verzoekende partij heeft de kans gehad om vrijwillig te vertrekken en heeft er evenzeer voor gekozen geen hoger beroep in te stellen.

De ontvankelijkheid *ratione temporis* raakt de openbare orde (RvS 4 november 1980, nr. 20.686, Eeckman en Valcke). De beroepstermijn dient strikt te worden toegepast en de rechter zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671; RvS 27 maart 2001, nr. 94.316). Het is de Raad niet toegestaan er uit welwillendheid van af te wijken (RvS 15 juni 2012, nr. 219.733).

Artikel 2.15, §3 van de RvV-wet is dan ook van toepassing op haar situatie.

3.2 De vordering is niet ontvankelijk *ratione temporis.*

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op dertien september tweeduizend zesentwintig door:

A. DE WILDE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
E. COCHEZ,	toegevoegd griffier.
De griffier,	De voorzitter,
E. COCHEZ	A. DE WILDE